

Т. Бублик, асист.

Львів. нац. ун-т імені Івана Франка, Львів

ПРАГМАТИЧНЕ НАВАНТАЖЕННЯ МЕДИТАТИВНИХ ПРИТЧ ЕНТОНІ ДЕ МЕЛЛО

Статтю присвячено дослідженню прагматичного навантаження медитативних притч Ентоні де Мелло. Стисло проаналізовано розвиток прагматичної складової лінгвістичних досліджень. Зазначено способи прочитання та інтерпретацію медитативних притч, в яких виявляється їх прагматична складова.

Ключові слова: медитативна притча, прагматика, прагматичне навантаження, прагматична складова.

Т. Бублик, асист.

Львов. нац. ун-т имени Ивана Франко, Львов

ПРАГМАТИЧЕСКАЯ НАГРУЗКА МЕДИТАТИВНЫХ ПРИТЧ ЭНТОНИ ДЕ МЕЛЛО

Статья посвящена исследованию прагматической нагрузки медитативных притч Энтони де Мелло. Коротко проанализировано развитие прагматической составляющей лингвистических исследований. Отмечено способы прочтения и интерпретации медитативных притч, в которых проявляется их прагматическая составляющая.

Ключевые слова: медитативная притча, прагматика, прагматическая нагрузка, прагматическая составная.

УДК 811.1'42(045)

І. Василькова, асп.

Маріупольський державний університет, Маріуполь

СИНЕРГЕТИЧНА САМООРГАНІЗАЦІЯ КОНЦЕПТУ “ГОСТИННІСТЬ” У РІЗНОСИСТЕМНИХ МОВАХ ТА ВИЯВЛЕННЯ СУТТЄВИХ ОЗНАК ОБ’ЄКТА ЧЕРЕЗ СИНКРЕТИЗМ СПІВВІДНОШЕНЬ

Ознаки самоорганізуючої системи відображені в синергетичному підході, який відображає функціонування простих та складних систем. Концепт “гостинність” репрезентує відкриту систему, яка саморганізується. Будування діалектичної тріади надає можливість пошуку реального кореня, нульовий пункт тріади забезпечує її цілісність і заглиблений в підсвідоме. Слово-синкрета, як стиснута пласка пружина, набуває розвитку і поступово розширюється, вбираючи ознаки, що породжуються закономірними змінами об’єкту.

Ключові слова: інтегрування, злиття, синергетична концепція, самоорганізаційна система, діалектична тріада, концепт, семантичний синкретизм, архаїчне світосприйняття, усталеність лексико-семантичних моделей, різносистемні мови.

© І. Василькова, 2014

Проблема дослідження багатоскладового концепту в картині світу синтезує погляди філософів, представників природознавства, мовознавства, психолінгвістів унаслідок інтегрування ідей матеріалізму та ідеалізму, злиття поглядів із відкриттями космології, уявлень про інформаційні процеси у Всесвіті з фізичними, психологічними, культурологічними теоріями та сутністю історичної та мовної картин світу.

Згідно з синергетичною концепцією становлення мовної картини світу породжується самоорганізацією відкритої системи – свідомістю людини. Мовна картина світу має в собі зав'язки того, що науковці прагнуть дослідити.

Синергетичний підхід може бути придатним через припущення, що механізми когнітивних процесів у мозку людини подібні до механізмів самоорганізації у фізичних, хімічних, біологічних системах.

Прості та складні системи будь-якого єства (природи), розрізняються досить умовно, в той час як останні позначені здатністю до функціонування, наявністю неоднорідних зв'язків, емерджентністю, характеризуються нестабільністю та адаптивністю, що дозволяє виявити сферу фундаментальних властивостей світу, утворюючих базис міждисциплінарного знання.

Системи, яким властиве явище самоорганізації, вивчаються синергетикою, що являє собою евристичний метод дослідження відкритих самоорганізаційних систем із такими властивостями, як відкритість, не лінійність, багаторівневість, що метонімічно відображає багатоконпонентний концепт “*гостинність*” в англійській, німецькій, українській, російській мовах, що зумовлює необхідність використання наукових методів досліджень того, що вже наявне у нашому мозку, але не доступне свідомості.

Метою нашої статті є використання принципів синергетичного підходу при моделюванні складної системи концепту “*гостинність*” та “*hospitality*” в англійській, німецькій, українській, російській мовах та виявлення суттєвих ознак об'єкту через синкретизм ознак, як першоджерело об'єкта.

Актуальність синергетичного підходу до встановлення взаємодіючих мовного, ідеального та сутнісного виразів концепту “*гостинність*” надає можливість виявити реальне коріння тріади, що утворює варіації інших компонентів, після чого встановити суттєві ознаки досліджуваного кореня.

Об'єкт – діалектична тріада концепту “*гостинність*”, що формується від цілого до компонентів та виявлення ознак досліджуваного об'єкту.

Предмет – розвиток змісту, що міститься в понятті “*гостинність*” та моделювання діалектичної тріади, як спільного функціонування раціональної, інтуїтивної та емоційної ознаки концепту.

Завдання, що сприяють вирішенню поставленої мети: 1) виявити складові, що формують діалектичну тріаду та перевірити щодо взаємовиключення її компоненти; 2) встановити суттєві ознаки об'єкта, що допоможе встановити синкрету – “першослово – першоречення”.

Використані методи такі як метод коренів слова, де компоненти кореневої групи – *gicmь-, -host-, -gast-* пов'язані генетичною атракцією (семантичний інваріант міститься в синкретизмі етимону), експлікація семантичного розвитку етимону, що відображає зміну лексичної системи від частки до системи в цілому та метод словоутворюючого гнізда тобто виявлення умотивованості (похідності/непохідності).

Завдяки спільній праці німецьких дослідників Г. Хакена та Р. Грехема виникла синергетика, як сучасна міждисциплінарна теорія. Термін “синергетика” виник ще в 20х роках 20 сторіччя та уведений у науку англійським нейрофізіологом Шеррингтоном для позначення функціонування вищої нервової системи.

Г. Хакен, використовуючи принципи синергетики, виявляв можливість дослідження еволюції живої природи як процесу самоорганізації у складній системі біологічного руху матерії. Дослідник розповсюджує зазначений принцип на дослідження мозку (що розглядається як складна самоорганізаційна система з емерджентними властивостями) та поведінки людини. Людський організм розглядається як самовідтворююча та самопідтримуюча система, а людське здоров'я – рівновага між хаосом та порядком.

Завдяки розвитку синергетичних ідей природничо-наукове поняття хаосу змінилось на детермінований хаос, та розвинулась теорія динамічного хаосу, що може надати можливість прогнозування у встановлених межах, своєчасного розуміння особливостей розвитку складної системи, наявності інформаційних джерел додаткових та зворотних зв'язків, через які відбувається рівновага та утворення нових структур [1:46-50].

Синергетична методологія представляє розвиток системи як незворотний, спрямований, закономірними змінами матеріального об'єкту, виступає універсальною якістю предмету і як наслідок розвивається нова якісна властивість об'єкту через трансформацію його структури та функцій.

Вимагає філософського усвідомлення проблеми масштабу часу та співвідношення між цілим та його частинами. Актуальність синергетичного підходу свідчить про розробку його в працях Г. Хакена [2; 3], Р.А. Браже [4], О.Е. Баксанский [5], В.В. Шконда [6], В.І. Аршинов, Л.П. Киященко [7], Р.Г. Баранцева [8], О.О. Семенець [9], В.В. Колесова [10], Н.І. Ашиток [11].

Р.Г. Баранцев в “Синергетика в сучасному природознавстві” [8] репрезентував властивість синергії, як спільної кореляції раціональних, інтуїтивних та емоціональних властивостей людської особистості.

В.В. Колесов свідчить, що діалектичні тріади являють собою усталені парадигми, центр якої – нульовий пункт відліку, що забезпечує її цілісність, одночасно не усвідомлюючись, будучи заглибленим до підсвідомості. Через це російська ментальність сприймає середину, як “порожнє місце”, віддаючи перевагу крайнім проявам. Змісти проявляються не лінійно, не завершено, не однозначно, випадково, образно, на цій особливості будується російська ментальність [10: 8-9].

Н.І. Ашиток вважає, що “синергетична дослідницька концепція творчо запозичила діалектичну методологію” [11: 28]. Методологія діалектики визнає розвиток як зміну, рух, під час якого створюється нове, необхідне, що дає змогу дослідити розвиток мовної картини світу. Діалектика спирається на поняття зв'язку, взаємодії, відношення.

Поняттю “зв'язок” відповідає взаємозумовленість речей, явищ, що репрезентовано в нашому дослідженні як: у стані розвитку багатокomпонентний ключовий концепт культури “*гостинність*” (через те, що слово, яке його презентує є загальнозживаним, а не периферійним, представлений широко в пареміологічному фонді [10]) поповнюється ознаками, що вже були названі чи пережиті (концептуальні метафори), понятійними, образними і ціннісними ознаками, що можливе лише за умови збагачення мовної картини світу, отже ця картина постійно змінюється.

Динамічність концепту “*гостинність*” відображаються в тому, що концепт формується в цілісній системі суспільства, тому щоб відображати сучасні уявлення, що відповідають періоду розвитку суспільства, концепт повинен постійно змінюватись, набувати нових якостей.

Поняття “взаємодія” відповідає процесу взаємовпливу різних об’єктів, зміни стану цих об’єктів, взаємоперехід, маючи об’єктивний і універсальний характер, причинність взаємозумовлених субстанцій.

Принципами і законами діалектики, що відображають синергетичні принципи стали:

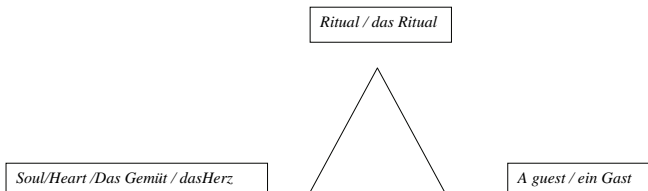
1. Принцип загального зв’язку – закономірна форма поєднання всіх поодиноких речей, явищ, процесів у єдине ціле, є усвідомленням об’єктивної дійсності, виявляючи стійкі зв’язки: внутрішні і зовнішні, необхідні і випадкові, суттєві і несуттєві, що сприяє формуванню мовної картини світу особистості, репрезентуючи систему взаємопов’язаних засобів.

2. Закон єдності та боротьби протилежностей розкриває сутність джерела розвитку, що відбувається процес роздвоєння єдиного на протилежності, завдяки чому не можлива “рівність самому собі”, не існує тотожних мовних картин між людьми чи навіть у однієї тієї ж людини.

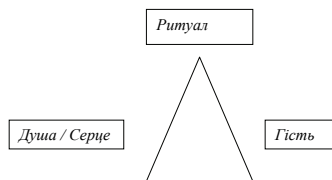
Діахронічна спільність мовних картин світу окремої людини сприяє збереженню особистісної ідентичності, єдності етноспільноти. Суперечність синхронії та діахронії: первинний синхронний підхід аналізує мову відокремлюючи структурно організовані синхронні зрізи мови, виправдовуючи певне унерухомлення часу (що являє собою лише допоміжний науковий прийом і не зазначає статички). Діахронія діє в мовно-історичному процесі як послідовності форм. Заперечення діє під час поступової втрати або народження через переплетіння нового зі старим, заперечуючи попередні уявлення і залишаючи актуальними певні елементи цих уявлень. Не знаючи минулого людина не зрозуміє сучасне і не передбачить перспективи майбутнього.

Принцип єдності історичного (становлення і розвиток об’єкту) і логічного (теоретичне відтворення об’єкту) осмислює закономірності динамічних об’єктів таких як мовна картина світу [11:28-33].

Перевіримо діалектичну тріаду концепту “*гостинність*” “*hospitality*”/ “*Gastfreundlichkeit*” в германській мовній картині світу.

Кожна тріада зберігає можливість свого розвитку. *Ритуальне* приймання *гостя* в його межах обумовлюється *щирістю*, *душевною* теплотою, *щирий*, *душевний* прийом *гостя* обумовлюється *ритуалом*, а *щирість* ритуалу фіксується наявністю (присутністю) *гостя* в слов’янській мовній картині світу.

Дослідники вважають ліву частину діалектичної тріади, як прояв інтуїції чуттєвої тобто чуттєвий досвід, сфера діяльності біології, права частина діалектичної тріади відноситься до інтуїції інтелектуальної, що є сфера діяльності логіки, що доповнює існуючі форми досвіду, вища точка мінімальної одиниці синергетики відноситься до інтуїції містичної, що діє на рівні інстинкту, життєвої мудрості, заглибленої до підсвідомості, що є сферою дії психології.

Ліва частина відповідає за образність тексту “*душевність, щирість*”, права частина “*гість*” то є поняття концепту, а найвища позиція то є символом концепту “*гостинність*”, що об’єднує атрибути його прояву (*пальниця* - символ щастя і благополуччя господи; тіла Божого; гостинності; прихильності, ритуального та оберегового знака, *хліб-сіль, стіл* (у родинному домі стіл – це символ зустрічі поколінь, символ передачі основних вартостей і традицій, символ спільної молитви родини при трапезі), *Васильки /«зільє Василья»/* - символ святості, чистоти, привітності та чемності, *рушник* (на ньому підносять дорогим гостям хліб-сіль) [12].

Відбувається словесне вираження (вираження в слові) лівої частини ідеальної найвищої точки “*ритуал*”, а нижчий правий “*гість*” – реальний корінь тріади – єдина “речова” частина категорії роду, що утворює варіації попередніх ідеальних компонентів, ідеального *ритуалу*, та мовного вираження *щирості, душевності*. Будь-яка заміна правої частини “*гість*” виявляється лише представленням частини категорії “*гість*”, варіюванням напр. чужинець, подорожній, родич.

Синкретизм “думка-слово-діло” виражений у слов’яні терміном – *річ*, слово, що мислиться і отримує фізичну форму в *речі* [10: 11]. Називаючи цю річ, мають на увазі всі її суттєві ознаки одночасно, всю сукупність її ознак (мовних значень), (це суттєва відмінність від багатозначності, пов’язаної із предметними ознаками і є результатом історичного розвитку мовного знаку, стаючи гіперонімами родового значення, розвиток якого поступово звузив мовне значення, як правило, до чотирьох), що дає можливість змодельовувати синкрету – “першослово – першоріччя” [10: 72]. Мовні значення змінюються, а концепт вбирає в себе ці етапи, як синкретична одиниця мислення, що являє собою цілісне відображення факту дійсності. Розвиток синкретичного значення відбувається паралельно розвитку мислення людини, що являю собою поступове реформування первісної системи.

Архаїчному світосприйняттю (що досліджували О.Ф. Лосев, Д.С. Лихачев, Б.О. Ларин, А.Я. Гуревич, І.П. Смирнов) властива не розчленованість, синкретизм чуттєвого сприйняття та логічної діяльності людського мислення, що на мовному рівні відображає семантичний синкретизм (від грець. *συνκρητισμός* – “федерація критських міст”), який виявляється в семантичній диффузності, про що свідчить первісне ім’я, обстоюючи “двоїстість субстанції” – сплав предметних і якісних ознак.

Початковий семантичний синкретизм зберігається в узагальнено-недиференційованому етимоні, ознаки і форми якого відзначені початковою семантичною не розчленованістю, що скісно підтверджує теорія і практика “множинної етимології”, припускаючи одночасне існування декількох (багатьох) семасіологічних зв’язків в історії значення, і який дослідники називають словом – синкретою і уявляють як стиснуту плоску пружину [13: 43-45].

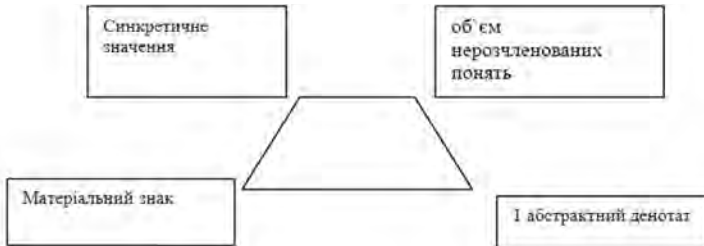
Етимон слова “*hospitality*” – *host* – вміщує нерозчленоване значення “*хазяїн*” та “*гість*”, етимологія підтверджує це явище: лат. “*hospes, itis*» (іменник) “*чужак, гість, хазяїн, що проявляє гостинність*”.

Грецьке слово “*xenos*”, еквівалентне “*гість, незнайомець*”, що призвело до появи “*die Philoxenie*” в німецькій мові, що означає “*гостинність*”. Стар. грець. “*philoxenia*” розуміється як “*дотримання гостинності*”, у той час як “*xenia*” скоріше має значення “*місце для прояву гостинності*”.

Спостерігається асиметрія, коли знак і значення не покривають один одного і те саме значення передається декількома значеннями, тому “*die Philoxenie*” у німецькій мові зі значенням „*Gastfreundschaft*“ “*приятний до гостей*” не охоплює семантичне значення іменника “*xenia*” чи в українській мові слово “*хосен, хісна*” стосується лише значення “*користь, зиск* (чол., діал.)” [14: 132].

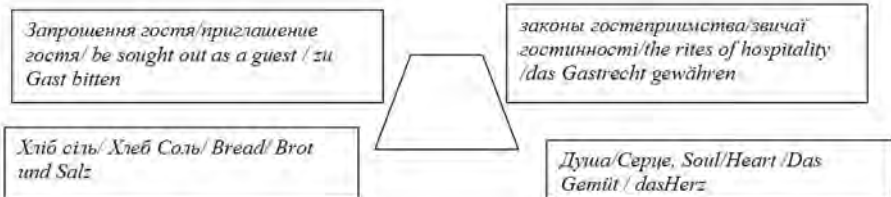
Змістовний тип синкретемії, містить сигніфікативний тип синкретемії, що репрезентований в концептуально-синкретичних значеннях імен-концептів.

Будова сигніфікативної синкретемії слова – концепту

Як ми бачимо, слова-концепти репрезентують не розчленоване значення, зв’язане з двома чи більше сигніфікатами і двома чи більше абстрактними денотатами.

Будова сигніфікативної синкретемії слова – концепту “Гостинність”/“Гостеприймство”/“Hospitality”/“Gastfreundlichkeit”

Знаком гостинності в англомовній картині світу виступає “Bread”- і особливо “*Breaking the Bread*”, “*Hearth*” “Піч”, забезпечує теплом, світлом, їжею та захистом, символізує гостинність та прихисток, що супроводжуються почуттям захисту, “*Hand*” – символізує силу, владу та захист та трактується як щедрість, гостинність та стабільність. “*Grapes*” символізують вино, як символ сп’яніння, гостинності, юнатства. У той час як “*Salt*” “Сіль” символізує вірність та дружні стосунки [15].

У німецькій мовній картині світу “*die Linde*” “*Luna*” – символ дружніх відносин, Батьківщини та гостинності, “*Brot und Salz*” “Хліб та сіль” як символ весілля, в’їзду в нову оселю і гостинності [16].

Синкретичне значення отримує “*Запрошення гостя / приглашение гостя / be sought out as a guest / zu Gast bitten*”, де ми спостерігаємо явище синкретсемії – неподільності, сплав початково розрізнених елементів, коли вони разом, то відповідають змісту гостинності, під час розділення, вони лишаються цього змісту. Запрошення може бути на весілля, на зустріч, але з появою слова гість, значення запрошення відображає ритуал гостинності в слов’янській мовній картині світу.

Діалектична тріада містить “*ритуал*” як ідеальну найвищу точку, яка реалізується в системності синкретем на рівні тексту, системність яких полягає в екстралінгвістичній ритуально-ситуативній належності, що досліджується в ономасіологічному аспекті (від ознаки до знаку), формула зустрічі гостей, пропозиція сісти за стіл та прийняти їжу, прощання.

На рівні мовних одиниць системність реалізується в відносній усталеності лексико-семантичних моделей, що аналізуються в семасіологічному аспекті (від знаку до ознаки): синкретемі синтагматичного структурно-семантичного типу – сполучення з постійними епітетами (*добрий газда, важний хазяїн*), які вказують на денотат, що відображає уявлення про те, якою якістю повинен володіти ідеальний об’єкт, привітання [13:63], конструкції з імперативом тобто побажання благ (*хай твої..., будь здоров*), усталені порівняльні звороти (*хазяйка, неначе качечка*), зв’язок етимологічно споріднених слів, що відображений у синкретемах епідигматичного структурно-семантичного типу, до якого відносяться етимологічні фігури, що відображають закріплену за об’єктом ознаку, як завжди актуальну якість, що вміщує обов’язковий оцінний компонент, об’єднані спільним коренем (етимонем) в іменниках, прикметниках дієсловах [13: 61-80].

Ми можемо зробити висновок, що мовна природа одиниці синергетики – діалектичної тріади і будова сигніфікативної синкретсемії слова – концепту “*Hospitality*” / “*Gastfreundlichkeit*” / “Гостинність” / “Гостеприимство” відображають логічність людського мислення і нероздільність чуттєвого сприйняття концепту “*гостинність*”, що проявляється в семантичних відношеннях генетично пов’язаних значень, які співіснують і актуалізуються в різносистемних мовах вербалізуючи досліджуваний концепт “*гостинність*”.

Перспектива подальшого дослідження стосується дослідження концепту “*гостинність*” в різносистемних мовах, як текстового концепту. Запропоноване дослідження повинно представити концепт “*гостинність*” художнім текстом.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Кунцев С.В. Особенности синергетического подхода при моделировании сложных систем / С.В. Кунцев // *Сучасна картина світу: інтеграція наукового та позанаукового знання. Збірник наукових праць. Випуск 3.* - Суми: ВВП «Мрія-1» ЛТД, УАБС, 2004.-310 с.
2. Хакен Г. Принципы работы головного мозга: синергетический подход к активности мозга, поведению и когнитивной деятельности / Герман Хакен. – М.: ПЕР СЭ, 2001. – 351 с.
3. Хакен Г. Тайны природы. Синергетика: наука о взаимодействии / Герман Хакен. – М. : Изд-во Институт Компьютерных Исследований ; Ижевск, 2003. – 320 с.
4. Браже Р.А. Синергетика и творчество: учебное пособие / Р. А. Браже. Ульяновск: Ульяновский государственный технический университет. – 2-е изд., испр. и доп. , 2002. – 204 с.
5. Баксанский О.Е. Когнитивные науки: от познания к действию / О. Е. Баксанский, Е. Н. Кучер. – М. : КомКнига, 2005. – 184 с.
6. Шконда В.В. Феномен синергетики. Наука – общество – образование / Шконда В.В., Кальянов А.В., Давидов.П.Г. – Донецк : Норд-Пресс, 2009. – 156 с.
7. Аршинов В.И. Онтология и эпистемология синергетики / отв. ред. В.И. Аршинов, Л.П. Киященко. – М. : ИФ РАН, 1997. – 159 с.
8. Баранцев Р.Г. Синергетика в современном естествознании / Баранцев Р.Г. – М.: Эдиториал УРСС, 2003. – 144 с.
9. Семенець О.О. Лінгвістична синергетика ідіолекту Євгена Маланюка : дис... д-ра філол. наук: 10.02.01 / Семенець Олена Олександрівна ; Кіровоградський держ. педагогічний ун-т ім. Володимира Винниченка. – Кіровоград, 2005. – 504 арк.
10. Колесов В.В. Концептология / В.В. Колесов, М.В. Пименова – Концептология. – Кемерово: Кемеровский государственный университет, 2012.-248 с.
11. Ашиток Н. І. Мовна картина світу в філософсько-освітньому аспекті: монографія / Н. І. Ашиток; Дрогоб. держ. пед. ун-т ім. І. Франка. – Дрогобич, 2011. – 250 с.
12. [Електронний ресурс] [http://ukrlife.org/main/evshan/symbol_p.htm].
13. Пименова М.Вас. Красотою украси: выражение эстетической оценки в древнерусском тексте: монография / М.Вас. Пименова, серия “Филологические исследования”. Филологический факультет СПбГУ; – Владимир, 2007. – 415 с.
14. Словник української мови: в 11 т. [гол. ред. кол. акад. І.К. Білодід]. – Т.11. – 1980. – 700с.
15. Dictionary of symbolism: [originally constructed by Allison Protas, augmented and refined by Geoff Brown and Jamie Smith in 1997 and by Eric Jaffe in 2001] [Електронний ресурс] [<http://www.umich.edu/~umfandsf/symbolismproject/symbolism.html>.]
16. [Електронний ресурс] [<http://www.symbolonline.de/index.php?title=Salz>].

Стаття надійшла до редакції 22.08.14

Василькова И., асп.

Мариупольский государственный Университет, Мариуполь

**СИНЕРГЕТИЧЕСКАЯ САМООРГАНИЗАЦИЯ КОНЦЕПТА
“ГОСТЕПРИИМСТВО” В РАЗНОСИСТЕМНЫХ ЯЗЫКАХ И ВЫЯВЛЕНИЕ
СУЩЕСТВЕННЫХ ПРИЗНАКОВ ОБЪЕКТА ЧЕРЕЗ СИНКРЕТИЗМ
ВЗАИМООТНОШЕНИЙ**

Признаки самоорганизующейся системы представлены в синергетическом подходе, который отражает функционирование простых и сложных систем. Концепт «гостеприимство» представляет собой открытую систему, которая самоорганизуется. Построение диалектической триады дает возможность поиска реального корня, нулевой пункт триады обеспечивает ее целостность и погружен в подсознание. Слово-синкрета, как сжатая плоская пружина, получает развитие и постепенно расширяется, вбирая признаки, которые порождаются закономерными изменениями объекта.

Ключевые слова: *интегрирование, слияние, синергетическая концепция, самоорганизующая система, диалектическая триада, концепт, семантический синкретизм, архаичное мировосприятие, стабильность лексико-семантических моделей, разносистемные языки.*

Vasilkova I., postgraduate student

Mariupol state university

**SYNERGETIC SELF-ORGANIZATION OF THE CONCEPT “HOSPITALITY” IN
THE LANGUAGES RELATING TO DIFFERENT SYSTEMS AND EXPLORING
THE ESSENTIAL SUBJECT CHARACTERISTICS THROUGH SYNCRETIC
CORRELATION**

Characteristics of a self-arranged system is represented in a synergetic approach, which relates to the functioning of simple and complicated systems. The concept “hospitality” represents a hospitable system, which operates on the basis of self-organization. Constructing a dialectic trine enables discovering the real root; trine neutral point supports its entirety and is rooted in the subconsciousness. A word- syncreta is like a compressed flat spring, developing and enlarging, it absorbs the characteristics, bored by naturally determined object changes.

Key words: *integration, merging, synergetic conception, self-organized system, a dialectic trine, a concept, semantic syncretism, archaic world perception, the stability of lexico-semantic models, the languages relating to different-system organization.*